

gen nu søger indført en 5 pct.-grænse i dansk lovgivning uden hensyntagen til, om selskabet er eller agter at blive børsnoteret og uden i det mindste at begrænse bestemmelsen til alene at omfatte navneaktier, hvilke aktier selskaberne alene med sikkerhed vil være i stand til at oplyse besiddelsesforholdene for.

Det er Bankforeningens opfattelse, at spørgsmålet om offentliggørelse af aktiesiddelser bør afvente de gennemførelsesforanstaltninger, som børsprospektdirektivet kræver, eventuelt i form af ændring i fonds-børsloven, og at man ikke bør udsætte danske aktieselskaber for andre eller mere tyn-gende krav end påkrævet som følge af dette direktiv.

Vedrørende den del af lovforslaget, som tilsigter øget medarbejderrepræsentation, skal vi pege på de uheldige og urimelige virkninger, sådanne lovændringer vil få for selskabernes ledelsesstruktur. Den legitime interesse i selskabernes ledelse hos kapitalejerne, for hvis regning og risiko virksomheden drives, vil blive undergraved i strid med berettigede forventninger ved investeringen, såfremt medarbejderne opnår en så væsentlig indflydelse i bestyrelsen som 50 pct. af aktionærernes repræsentanter.

Heller ikke i denne henseende ser vi nogen grund til her i landet at gå videre, end udviklingen indenfor EF kræver, og vi skal i denne forbindelse henvise til, at netop principperne for ledelsesfordeling i Kommissionens forslag til det 5. selskabsdirektiv fortsat er stærkt omdiskuteret, og at direktivforslaget kun omfatter selskaber, der beskæftiger mindst 500 arbejdstagere.

I lovforslaget søges i ørigt gennemført en ændring af de valgprincipper, som hidtil har været gældende og som vi finder fortsat bør være gældende. Ifølge den påtænkte ændring til § 177, stk. 3, kan hver arbejdstager afgive et antal stemmer svarende til antallet af medlemmer, der skal vælges. Det er efter Bankforeningens opfattelse uheldigt og urimeligt at bryde princippet om én arbejdstager, én stemme, når henses til, at det nu foreslåede princip indebærer, at 51 pct. af arbejdstagerne altid vil kunne vælge samtlige medarbejderrepræsentanter.

Spørgsmålet om medarbejderrepræsentation i koncerner blev i 1977 drøftet i industriministeriets selskabsretpanel, og i en udtalelse fra panelet af 9. december 1977 blev det bl. a. anført, at flertallet af de beslutninger, der træffes af moderselskabets bestyrelse, ikke vil berøre det datterselskab, hvor koncernrepræsentanten er ansat, og at den valgte koncernrepræsentant på afgørende punkter kan komme i et modsætningsforhold til koncernens eller moderselskabets interesser. De betragtninger, som selskabsretpanelet fremkom med, og som Bankforeningen fuldt ud tilsluttede sig, gælder fremdeles.

På denne baggrund finder vi, at de af regeringen fremsatte lovforslag giver anledning til så mange betænkeligheder, at vi må stærkt fraråde, at disse ændringer søges gennemført af frygt for de konsekvenser ændringerne kan få for arbejdsvilkårene i erhvervslivet.

Vi vedlægger i øvrigt et notat indeholdende en række mere tekniske bemærkninger til lovforslaget vedrørende ændringer i aktieselskabsloven.

Med venlig hilsen

BENDT HANSEN

A. SKJOLDAGER